

Ім'я користувача:
Ольга Сергєєнко

ID перевірки:
1016266079

Дата перевірки:
20.05.2024 21:20:50 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
21.05.2024 10:35:10 EEST

ID користувача:
100006623

Назва документа: Курсова робота Голенка Н

Кількість сторінок: 25 Кількість слів: 5593 Кількість символів: 40924 Розмір файлу: 91.19 KB ID файлу: 1016056164

3.24% Схожість

Найбільша схожість: 0.79% з Інтернет-джерелом (<http://www.5rik.ru/better/article-190493.php>)

3.24% Джерела з Інтернету

143

Сторінка 27

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

**«РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДИ НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОСТІ
НАРОДНИХ АРТИСТІВ УКРАЇНИ 70-90 РОКІВ НАЗАРІЯ ЯРЕМЧУКА
І ВАСИЛЯ ЗІНКЕВИЧА»**

Голенко Назар Павлович

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. Українська естрадна музика 70-90 років.....	4
1.1. Історичний контекст української естради в період 70-90х років.....	4
1.2. Вплив соціально-політичних подій на музичну сцену України.....	7
РОЗДІЛ 2. Життєвий шлях та творчість Яремчука Н.Н та Зінкевича В.І.....	11
2.1. Аналіз популярних пісень та концертних програм виконавців.....	11
2.2. Порівняння стилів, тематики та підходів до творчості артистів.....	15
2.3. Виявлення спільних та відмінних рис у їхній творчості.....	18
2.4. Внесок Яремчука та Зінкевича у розвиток поп-музики в Україні.....	21
ВИСНОВКИ.....	25
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	27

Вступ

Актуальність теми. Тема є дуже актуальною, оскільки вона дозволяє розглянути еволюцію української естради через призму творчості видатних артистів. Дослідження таких періодів як 70-90-ті роки допоможе зрозуміти вплив історичних, соціальних та культурних факторів на розвиток української музичної сцени.

Мета завдання і дослідження. Мета даної роботи полягає у вивченні творчості Назарія Яремчука та Василя Зінкевича, розвиток української естради у **період з 70-х по 90-ті роки**. Дослідження включає аналіз пісень, виступів, взаємодію з аудиторією та вплив артистів на популяризацію української мови та культурних цінностей через музику.

Об'єкт дослідження. Об'єктом дослідження є складності, з якими зіштовхуються виконавці під час поєднання вокалу з музичним супроводом та створення сценічного образу.

Методи дослідження. Аналіз творчої спадщини обох артистів, вивчення біографій. Порівняльний аналіз творчих здобутків та впливу на культурний контекст України у відповідний період.

Практичне значення. Практичне значення курсової роботи полягає в засвоєнні даного матеріалу та у використанні набутих знань на власній концертно-виконавській практиці.

РОЗДІЛ 1. Українська естрадна музика 70-90-х років

1.1. Історичний контекст української естради в період 70-90-х років

На сьогоднішній день естрадна пісня являється одним з найпопулярніших видів виконавства та професійної творчості.

Розробка та вдосконалення виступів артистів може допомогти нам унаочнити важливість різних сценічних жанрів. Потрібно звернути увагу на швидкі зміни в сучасній культурній сфері, які змушують переглянути історію естради та пісенного мистецтва в контексті розвитку мистецьких тенденцій, творчого потенціалу та задоволення потреб глядачів.

Еволюція та розвиток популярної пісні проходили динамічним і складним шляхом: від радянської культури (фактично російської) до виділення як явища української культури. Впродовж століть в українському культурному просторі сцена чітко показувала своє колоніальне походження і не була відокремлена від радянських стильових та ідеологічних впливів. Естрада заохочує створення по суті національної культури.

Культурний статус поп-арту визначався не стільки естетичними мотивами, скільки загальними наслідками декларації незалежності на початку 1990-х років. Такий інтерес не є випадковим, адже Україна має давню та багату історію, українці зробили вагомий внесок у досягнення людської цивілізації, соціально-економічні та культурні умови, громадську думку. Дослідження історії української естрадної пісні особливо цікаві тим, що до розвитку жанру сприяла низка факторів. Поп-мистецтво було різноманітністю жанрів, які були пронизані естрадними піснями. На 1970-1980-ті роки припадає найбільше зростання української радянської естради. Активно поєднувалися авторська пісня, рок, естрада, джаз, етно-фольк та інші течії для популяризації національного стилю музики, зберігаючи самобутні етнічні традиції та додаючи потрібну частку сучасності. Погані сторони розвитку української поп-музики можна пов'язати з поганим

4

менеджментом і появою почуття меншовартості до поп-музики з інших країн, але після здобуття нашою державою незалежності в цьому плані справи почали покращуватися.

В еволюції української поп-музики можна виділити п'ять основних етапів: 1) 1962–1969 рр., коли в країні вперше з'явилася поп- і біт-музика; 2) 1969–кінець 1970-х років, коли музиканти стали професійнішими та створювали українські ВІА; 3) 1980–1986 рр., коли з'явилися перші рок-групи. 4) З 1986 по 1990 роки утворилася перша українська національна естрада; 5) З 1991 року до сьогодні українська поп-музика демонструє багатообіцяючі перспективи у своєму розвитку.

Серед історико-культурних факторів, що вплинули на розвиток радянської культури 1950-1960-х років, зокрема музичного естрадного мистецтва, слід виділити такі значні історико-культурні події: післявоєнний період відбудови народного господарства СРСР. Міжнародні відносини, розкриття культу особи КПРС та ін. Якщо обмежитися аналізом жанру естрадної пісні, то музичний ландшафт в Україні 1950-60-х років відзначався: зростанням обсягів популяризації збірок авторських і сюжетних пісень; збільшення кількості актуальних теле- та радіопередач; активізація діяльності організацій і концертних майданчиків.

Естрадна музика 1970-1980-х років характеризується насамперед активною модернізацією композиторської творчості, значним поширенням нових засобів і прийомів музичної виразності. Це призвело до потужного розширення пісенного діапазону, який охопив твори різних жанрів, від обробок народних пісень до справжніх шлягерів.

У міру посилення фольклорної тенденції з'явилося кілька ключових елементів, які формують стиль:

1. Експертна фольклоризація та стилізація цілеспрямованих поп-творів, особливо в жанрах поп- та рок-музики;

2. Естетичне застосування народної пісні з одночасним включенням новітніх музичних прийомів;

3. Перехід композиторів від академічних до популярних стилів гарантував якісну зміну художнього калібру співочого репертуару.

За цей час посилилася театральнo-виконавська складова естрадної практики за рахунок стрімкого створення нового продукту концертної діяльності. У зв'язку з цим зросли вимоги до візуального аспекту концертів, що потребувало використання передового, світлового, лазерного та звукового обладнання разом із нетрадиційними режисерськими прийомами.

Слуховий досвід поп-арту значно покращився завдяки постійній появі нових різновидів електронних музичних інструментів. Конкурс поп-музики та фестивальна сцена значно зросли через потребу людей ділитися своїм досвідом. Із сучасних хітів до обробок народних мелодій значно розширився і вибір пісень. Популярні пісні з кінофільмів, а також аматорські та оригінальні пісні від самого початку були головними акцентами. Якість кожної пісні була різноманітною, усі вони були на одному рівні з пісенним мистецтвом попередньої епохи з точки зору таланту, майстерності та творчої оригінальності. Вони були сповнені драматичних почуттів і традиційних моральних тем, які можна було інтерпретувати особисто.

Впродовж історії українського естрадного мистецтва існують численні приклади та свідчення, які яскраво ілюструють невпинне прагнення українських митців утверджувати та зберігати українську естрадну музику. Використовуючи найкращі елементи української поезії та літератури у своїх мистецьких починаннях, зрештою сприяючи зростанню та вираженню справжньої національної ідентичності. Зміни в політичній системі, після падіння комунізму та боротьби за незалежність України ці події відбиваються в текстах пісень та образах виконавців. Поп-арт є ефективним інструментом для підтримки соціальної єдності. Складна ситуація в політичних відносинах є одним із способів побачити її унікальне значення.

6

1.2. Вплив соціально-політичних подій на музичну сцену України

У 70-90-х роках в Україні соціально-політичні події суттєво вплинули на естрадну сцену. Наприклад, у радянський період цензура та ідеологія обмежували творчу свободу в мистецтві, але одночасно створювались "дозволені" культурні рамки, в яких митці могли працювати. На розвиток української естради великий вплив зробили зміни в політиці. Виникла низка відомих пісень, порівняно до толерантної української влади при першому секретарю ЦК КП України П. Шелеста, що сприяло розквіту української естрадної пісні.

Пісні, написані музикантами С.Сабадашем, А.Горчинським, П.Майбородою, І. Шамом, О.Білашем, І.Покладом, на поезію від А.Малишка, Д.Луценка, Д.Павличка, Б.Олійника, В.Сосюри, М.Ткача, Ю.Рибчинського. Романс і вальс були одними з найвідоміших жанрів естради в 1950-1960-х роках, коли українська естрада переважно схилялася до цих традицій. Виконавцями були відомі оперні співаки Д. Гнатюк, М. Кондратюк, Ю. Гуляєв, Л.Остапенко, В.Турець, О.Таранець. Небувалий ріст української популярності припав на початок 1970-х років. Творчість легендарного композитора В.Івасюка, стала справжнім проривом в розвитку естрадного виконавства. Серед його численних хітів «Червона рута», «Водограй», «Мила моя» існували в усьому регіоні, а не лише в Україні. В СРСР у ці роки було започатковано творчий шлях.

Поки Україна була частиною СРСР, потрібно було говорити російською. Було більше можливостей з'являтися в популярних телешоу, більш м'які закони про цензуру та краще середовище для творчості. Порівняно з радіопроєктами, телевізійні проекти, особливо естрадні, вимагали значно більших бюджетів. Надзвичайно обмежені фінансові можливості. Росія завжди прагнула агресивно, безальтернативно, брутально знищити справжнє

7

українське мистецтво, а натомість – нав'язати нам вигадане ними псевдоукраїнське. Вони постійно проводять політику русифікації творів мистецтва, нав'язують нам комплекс меншовартості. Це головна причина неприйняття українського мистецького продукту в минулому і причина нинішніх військових дій. Історія еволюції українського естрадного мистецтва рясніє численними випадками та подробицями.

Наприклад, творча рада при Міністерстві культури УРСР заборонила запис улюбленої слухачами української естрадної пісні «Пісня про рушник» (1964), назвавши її «націоналістичним гімном» на мелодії Платона Майбороди та вірші Андрія Малишка. Радянські пропагандисти також не змогли зрозуміти слова пісні, написаної на вірші Дмитра Павличка «Два кольори».

Виразною ілюстрацією того, як радянська система поводитися з українськими музикантами, які відмовлялися грати на офіційних концертах чи записувати російськомовні пісні — це творча та особиста доріжка гурту «Тріо Мареничі», який став відомим наприкінці 1970-х роках. Легендарне тріо, яке підкорило мільйони шанувальників, раптово було засуджено до довічного творчого ув'язнення у Волинській обласній філармонії, а також до повного виключення з усіх великих виступів, гастролей та появ у ЗМІ. Громадські герої, життям і працею на яких рівнявся народ, миттєво стали ворогами і зрадниками народу, коли влада свідомо поширювала неправдиву інформацію про їхню еміграцію за кордон. Це все, що потрібно, щоб зрозуміти, як діяла радянська пропаганда.

У розквіті життя відомий музикант української естради Володимир Івасюк зазнав невимовних тортур і врешті був страчений через повішення. Труп композитора знайшли у Брюховецькому лісі неподалік Львова навесні 1979 року. Після жорстокого безглузлого вчинку влада позбавила композитора поважних похоронів. Зібралось все місто, щоб попрощатися з улюбленим артистом. Нехтуючи заборонаю, приголомшлива кількість скорботних, за

повідомленнями перевищила 10 тисяч, прийшли щоб віддати шану. Цей потужний виступ став першим великим актом непокори правлячому уряду, гучним повідомленням про те, що українську ідентичність неможливо знищити так легко. Поліція намагалася зменшити цей викид підтримки, викинувши незліченну кількість вінків і квітів, але стійкі львів'яни наполягали, приносячи ще більше данини наступного дня. На знак єдності листівки із зухвалими написами «Всіх нас не повісиш!» були оштукатурені по місту.

Влада того часу намагалася знищити українську поп-музику і вбила Володимира Івасюка, музиканта, який постійно чинив опір владі СРСР та присвятив себе виключно популяризації української музики. Цей жанр стрімко розвивався і мав значний вплив на широку публіку. Проте українські митці з яскраво вираженою національною свідомістю наполегливо шукали шляхів пропаганди своєї культури. Через постійну втрату талановитих особистостей та відсутність ефективних шляхів поширення популярність української естради неухильно падала.

Одні з таких митців, які відігравали важливу та переломну роль естради в Україні, неймовірний дует Чернівецького вокально-інструментального ансамблю «Смерічка», Назарій Яремчук та Василь Зінкевич. Музиканти та виконавці, які привернули увагу своїми виступами глядачів та започаткували розквіт музично-естрадного мистецтва в нашій державі. Композитором Левком Дутківським в 1966 році при Вижницькому районному Будинку культури створено ВІА «Смерічка». Він складався з кількох співачок, барабанів, електричного органу та трьох електрогітар (бас, ритм і соло). Колектив освоює новий музичний стиль Big beat. Намагається утвердити власний стиль. Дутківський поєднує українську, зокрема фольклорну мелодію, з ритмом і гармонією рок- та поп-музики. Важливо підкреслити, що для концертних виступів колектив використовує освітлення, нові сучасні

костюми, створені спеціально під ансамбль, чітко продуманий план концерту. «Смерічка» відомий художній колектив навіть на Всесоюзному радіо.

Популярність гурту значно зросла з появою двох нових співаків Василя Зінкевича (1968) та Назарія Яремчука (1969). Саме ці дві видатні постаті ввійшли до історії української естради, яка працювала над підтримкою нашої культури, освіти та національної самосвідомості. Пісні цих двох легендарних артистів набрали популярність серед широкої аудиторії і сприяли популяризації української музики. Яремчук і Зінкевич були критично налаштовані до влади СРСР. Їх погляди часто виражали недовіру до системи та активно виступали за зміни та реформи. Вони вважали, що радянська влада є окупаційною і потрібно боротись проти її режиму.

РОЗДІЛ 2. Життєвий шлях та творчість Яремчука Н.Н. та Зінкевича В.І.

2.1. Аналіз популярних пісень та концертних програм виконавців

Життєві шляхи двох легендарних співаків Назарія Яремчука та Василя Зінкевича є надзвичай цікавими та по-своєму унікальними. Василь Зінкевич народився на Хмельниччині 1 травня 1945 року в селі Васьківці. Його батько Іван Харитонович був керівником хору при церкві і мав чудовий голос. Мама Анна Прокопівна стверджує, що Василь успадкував від батька артистичний таланти, ще школярем активно займався в гуртках художньої самодіяльності. Вдома він збудував собі маленьку сцену для танців. Пройшовши службу в армії 1968, переїхав до Вижниці щоб доучитися в художньому училищі прикладного мистецтва. При Вижницькому будинку культури очолив самодіяльний ансамбль народного танцю «Смеречина».

У 1968 році на репетицію «Смерічки» завітав студент Василь Зінкевич. Він ніколи раніше не співав, але був дуже працьовитим. Левко Дудківський зазначав, що вони займалися співом до пізньої ночі, працювали над постановкою голосу, а наступного ранку знову починали. Яскравим прикладом працелюбності та наполегливості Василя Зінкевича є історія перед новорічним концертом 1969 року. За довго до нового року Левко Дудківський шукав виконавця до своєї пісні «Сніжинки падають», він запросив на запис Зінкевича, який навчався в його школі. Спроби Василя були відхилені оскільки, Івасюк заспівав краще. На цьому все могло закінчитись, але коли Зінкевич почув що Дудківський схиляється до думки обрати Івасюка виконавцем, наполіг ще на одному дублі. Цього разу вклав

скільки емоцій в пісню, що глядачі в новорічну ніч 1969 року слухали саме його. Завдяки своїй працьовитості та важкої роботи над собою, Василь стає повноцінним та першим солістом «Смерічки».

У 1969 році на прослуховування до Дуківського приходить товариш Зінкевича, молодий Назарій Яремчук.

Назарій, вродженець мальовничого села Рівня що на Буковині, 1951 року народження. Його батьки були тісно пов'язанні з музикою. Будучи маленьким хлопчиком, виступав на імprovізованій сцені, мав неабиякий дар до співу був четвертою дитиною в родині та у віці 12 років пережив болючу втрату батька. Мати була змушена записати сина до Вишницького інтернату. Займався в гуртках, але значну перевагу віддавав хоровому виконанню. У 1969 році Яремчук закінчив Вишницьку середню школу, де продовжив навчання після восьми класів школи-інтернату. Мріючи про подорожі, Назарій після закінчення школи **подав документи до Чернівецького університету на географічний факультет**. Поступити не вдалося через непройдений конкурс на вступ. Так йому довелось йти працювати в геологічну розвідку.

В наступному році Яремчуку таки вдалося вступити з другої спроби до університету. В той період він навчався на курсах водіїв при Вишницькому районному Будинку культури. У вільний час від занять він часто побував на репетиціях ВІА «Смерічка». В 1969 році проходив кастинг, де Назарій заспівав перед Левком Дудківським виконуючи пісню «Кохана» авторства Ігоря Поклада. Керівник ансамблю відразу відчув вроджений талант співака та безсумнівно запропонував Яремчуку стати другим солістом.

У новому складі з Яремчуком та Зінкевичем гурт "Смерічка" підіймає справжню революцію на буковинській естраді. Музиканти активно виступають, проводячи концертні програми і постійно запрошуються до чернівецького телебачення. У 1971 року в грудні чернівецький ансамбль був запрошений виконати пісню «Червона рута» на радянському конкурсі «Пісня року». Яремчук і Зінкевич виступали без свого гурту, оскільки керівництво

фестивалю вирішило, що солісти будуть співати під супровід московського оркестру Силантьєва. Це був їх перший виступ на великій сцені. Для зменшення нервового напруження співаків, Дутківський пропонує Івасюку приєднатися до дуету як автора та аранжувальника пісні. Все ж таки пісня «Червона рута» стала переможною на конкурсі та завоювала шалену славу та популярність серед шанувальників. Однакомений шлягер авторства Володимира Івасюка гримів на весь Радянський Союз. Цим виступом артисти гучно заявили про існування української естради.

Аналізуючи пісню ми можемо почути безмежне кохання ліричного героя до його коханої. Підтвердженням цього є художні засоби які використовує автор, наприклад:

Порівняння — «бо твоя врода, то є чистая вода».

Риторичне питання — «сонце-руту знайшла і мене зчарувала».

Метафори — «я без тебе всі дні, у полоні печалі; бачу я тебе в снах; бо давно уже ти, увійшла в мої мрії».

Музично-теоретичний аналіз: за жанром пісня «Червона рута» відноситься до лірики. Форма пісні куплетна. Оригінальна тональність твору ля мінор (A minor), за розміром 4\4. Характер основної мелодії помірний, плавний. В оригінальному творі темп мелодії змінний. Вступ іде повільно, основна частина пришвидшена, в кінці перед останнім виконанням приспіву звучить програш, який сповільнюється до темпу при вступі, потім знову пришвидшується на закінченні.

Перший в Україні музичний телефільм, який мав назву як і пісня — «Червона рута», знімали в Яремчі в серпні 1971 року з Софією Ротару та Василем Зінкевичем в головних ролях. Завдяки ансамблю «Смерічка» Левка Дутківського, цей фільм набув неабиякої популярності та миттєво створив дуетові солістів статус кумирів. Чимало відомих виконавців, які також грали ролі в мюзиклі серед яких: Назарій Яремчук, Анатолій Євдокименко, Алла Дутківська, Володимир Івасюк, Левко Дутківський. Сюжет фільму

розгортається навколо зустрічі молодого шахтаря Бориса (Зінкевича) та карпатської дівчини Оксани (Ротару) в потязі «Донецьк-Верховина».

Події відбуваються в Карпатах, коли головні герої закохуються один в одного. Оксана й Борис оспівують свої почуття в піснях.

Окрім «Червоної рути» у їхньому репертуарі є досить багато пісень, які є популярні та виконуються по нині. У Яремчука одна з найкращих та популярних пісень це пісня на вірші Юрія Рибчинського та музика Олександра Злотника «Гай, зелений гай». Проаналізувавши твір, ми можемо почути про знедолене кохання ліричного героя до дівчини. На відмінно від «Червоної рути» цей твір має сумний характер. Ми це можемо побачити у художніх засобах, які використовує поет.

Метафора — «там полюбив, як я, твої очі сині»; «там полюбив, як я, твій веселий голос».

Оксюморон — «хай на твоїм весіллі лунає пісня, ллється через край».

Музично-теоритичний аналіз: за жанром ця пісня відноситься до лірики, розмір 4\4, оригінальна тональність ля мінор (A minor). За темпом пісня досить помірна. Форма куплетна. В пісні використовується техніка модуляції, перед останнім приспівом тональність підвищується на пів тону.

Василь Зінкевич, як і Назарій Яремчук, також відомий своїм сольним співом. У його творчості є багато пісень, які дуже відомі у його виконанні: «Два кольори» (музика О. Білаша, слова Д. Павличка), «Забудь печаль» (музика Л. Затуловського, слова Т. Севернюк), «Скрипка грає» (музика І. Поклада, слова Ю. Рибчинського), «Хай щастить вам люди добрі!» (музика І. Поклада, слова В. Крищенко), «Ясени» (музика О. Білаша, слова М. Ткача), «На березі життя» (музика О. Злотника, слова С. Галябарда), «Знову літо» (музика М. Свидюка, слова М. Сингаївського), «Ти знов прийдеш» (музика та слова М. Гаденка). Але особисто мені найбільше сподобалось виконання однієї з найвідоміших його пісень «Балада про мальви» (музика В.Івасюка, слова Б.Гури).

Аналіз пісні: літературний зміст твору зображення материнського болю за своїми дітьми. Основна думка твору «Балада про мальви» — це материнські діти, що так і не повернулися з війни, а проросли красивими квітами. Ми це чуємо художніми засобами, що використовує автор.

Епітети — «любі діти, самотні квіти, мальви буйних лук».

Метафори — «заснули мальви коло хати, їх місяць вийшов колихати»; «багато мальв насіяла війна»; «я в мальві знов для тебе буду жити».

Звертання — «мамо рідна».

Повтор — «не плач, не плач»; «прости, прости, прости»; «засни, засни, засни».

Головну ідею ми можемо почути в порівнянні — «життя-як пісня, що не відзвенить». В цій пісні проводиться багато паралелей, де основною є людина-це мальви.

Музично-теоритичний аналіз: жанр пісні трагічна лірика. Оригінальна тональність Мі мажор (E major). Розмір 4\4. Темп пісні помірний, схожий на коліскову. Форма куплетна. Присутня модуляція на пів тону.

2.2. Порівняння стилів, тематики та підходів до творчості артистів

Назарій Яремчук і Василь Зінкевич - це два талановитих та видатних артисти з власними унікальними стилями та підходами до творчості. Легенди української естради в прямому сенсі жили у дорозі, дававши по 3 або і 4 концерти на день. Виступали на заводах перед шахтарями, на колгоспних ланах. Порівнюючи їх творчість ми можемо побачити, що Яремчук відомий своїми яскравими виступами у поп-музиці в той час як Зінкевич відзначається своїм акторським мистецтвом. Незважаючи на відмінності в жанрах, обидва вони відтворюють українську культуру та дух у своїх виступах.

Виглядає так, що Господь зібрав Яремчука та Зінкевича разом у Вижниці для українського дива. Це спільне диво тривало цілих 6 років. Все виходило

добре, все вдавалося, всі деталі узгоджувалися, в їх виконанні лунала неймовірна краса, підтверджуючи талант та працьовитість нашого народу, як самобутньої нації у світовому співтоваристві. Голоси двох легендарних артистів лунали від Львову до Камчатки. Левко Дутківський — їхній творчий батько, був непереможною силою, монолітом. Композитор і два чудових співаки, які доповнювали один одного.

Це було зрозуміло й завжди відчувалося Дутківським, оскільки він створив досить крутих виконавців. Левко Тарасович був майстром: які пісні, які тексти, музика, експресія, чоловіча і жіноча гідність у його "Смерічках" тих часів. Сьогодні варто вклонитися Левкові Тарасовичу, оскільки його внесок — непереможний подвиг як українця, як патріота, як громадянина.

У 1972 році на телеконкурсі «Алло, ми шукаємо таланти» Яремчук та Зінкевич виконали пісню «Горянка» авторства Дудківського з ансамблем «Смерічка», зайняли перше місце і стали переможцями конкурсу. Музичний фільм «Виступає ансамбль «Смерічка» під керівництвом Левка Дутківського» був знятий у 1975 році естонськими режисерами. У телефільмі брали участь солісти ансамблю Василь та Назарій. У телефільмі крізь призму пісень ансамблю «Смерічка» було продемонстровано народне мистецтво: гончарство, гравірування по металу, різьблення, килимарство, вишивка. Демонструються народні звичаї, такі як гуцульське одруження та сплав лісом Черемошем. Письменники Вірве Коппель і Ене Хіон прийшли до спільного рішення: вони намагалися якомога більше відобразити улюблені речі народу в жовто-блакитному національному кольорі. Прикладами цього є стрічки на коронах дівчат, стиглі пшеничні поля, чисте небо. Зухвалий план вдалося здійснити. Однак в центральному телебаченні заборонили показ фільму. Крім того, у Києві не залишилося навіть примірника. Фільм став великим успіхом для балтійців, які мали більші бачення ніж радянська влада. В тому ж році після зйомок фільму розпався дует Яремчука та Зінкевича.

Василь у серпні звільнився з роботи в Чернівецькій філармонії, а вже з вересня став учасником ВІА "Світязь" Валерія Громцева, що на Волині. Василь володів чудовим, яскравим та дзвінким голосом, а його виконання було відоме своєю високою музичною культурою, шляхетністю, пристрасністю та влучним вибором настрою пісні. Окрім постановок, сам створював сценічні костюми для себе та свого танцювального колективу.

Зінкевич знімався в кінофільмах-концертах, таких як «Червона Рута» (1971), «Мелодії голубих озер» (1977), «Червона Рута десять років потому» (1981), «Музика весни» (1987), «Відлуння його життя» (1988), «Червона Рута Володимира Івасюка» (1988), «Мереживо його доріг» (1990) та інших музичних фільмах українського телебачення.

Назарій, після відходу Зінкевича із «Смерічки», отримавши диплом, влаштувався працювати старшим інженером на кафедрі економічної географії. Пристрасть до музики виявилась сильнішою і він все ж таки повернувся до філармонії. Оскільки професійна естрада вимагала більш професійної підготовки, Яремчук поступив до університету імені Карпенка-Карого. Назарій був природженим талантом з чудовим голосом та відкритою душею. Приемна та порядна людиною, з якою було цікаво спілкуватися та дружити. Ніколи не користувався своїм статусом та привілеями. Натомість наголошував, що любить виконувати пісні в яких сполучається лірика та громадське звучання. Непередбачуваний та талановитий виконавець з унікальним власним стилем. Його творчість в собі поєднує різноманітні музичні жанри, від фольку до сучасного попу.

Назарій Яремчук є популярним українським музикантом. Його творчість зазвичай зустрічається з позитивним прийняттям аудиторії, особливо серед молоді.

Відомі та популярні пісні у виконанні Назарія Назаровича такі як: «Незрівнянний світ краси» (музика Л. Дудківського, слова А. Фартушняка), «Чуєш мамо» (музика О. Злотника, слова М. Ткача), «Якщо пішла любов»

(музика Л. Дудківського, слова В. Григорака), «Батько і мати» (музика О. Злотника, слова В. Крищенка), «Зачаруй» (музика Л. Дудківського, слова О. Вратарьова), «А матіоли цвіт» (музика Л. Дудківського, слова В. Кудрявцева), «Червона рута» (музика та слова В. Івасюка), «Водограй» (музика та слова В.Івасюка), «Гай, зелений гай» (музика О. Злотника, слова Ю. Рибчинського), «Родина» (музика О. Злотника, слова В. Крищенка), «Я піду в далекі гори» (музика та слова В. Івасюка), «Писанка» (музика П. Дворського, слова М. Ткача), «Гей ви, козаченьки» (музика Г. Татарченка, слова В. Крищенка), «Я ще не все тобі сказав» (музика В. Івасюка, слова С. Пушика), та інші. В репертуарі Назарія протягом всього його життя нараховано понад 150 пісень.

Незважаючи на утиски влади у травні 1979 року Яремчук один з перших хто приїхав на похорони Володимира Івасюка. Глибокі та дружні почуття між ними затьмарювали страх перед можливими наслідками.

У 1980 році Назарій вперше виконав пісню «Скрипка грає» авторство Рибчинського, а потім пісню пам'яті присвячену Володимирі, музика Генадія Татарченка.

Василь Зінкевич як і Яремчук, приїхав до Львову щоб віддати шану та провести в останню путь свого колегу. Вони часто співпрацювали та прославлялись спільними виступами, а їхні відносини вважаються дружніми та плідними.

2.3. Виявлення спільних та відмінних рис у їхній творчості

Спільними рисами Яремчука та Зінкевича є їхнє мистецьке обдарування, рідкісний талант, здатність вражати публіку своїм виконанням та емоційна виразність.

Обидва виконавці працювали над популяризацією української мови та культурної спадщини. Справжні патріоти своєї держави попри тиск радянського союзу вони працювали над викоріненням радянських мотивів та

створенням неоціненного вкладу в майбутнє України. Водночас, вони відрізняються стилем та жанровими уподобаннями: Яремчук відомий своїм надзвичайним голосом та співом, тоді як Зінкевич активно виступає в театрі та просуває фольклорну спадщину.

Серед спільних рис можна виокремити те, що обидва виконавці відомі своєю музичною обдарованістю та виступами на різних майданчиках.

У розквіті ансамблю «Смерічка» спільні пісні Яремчука та Зінкевича лунали у всьому світі, здобуваючи шалену прихильність шанувальників до їхнього неймовірного дуету та рідкісного поєднання таланту.

Надзвичайну відомість отримали такі пісні у спільному виконанні артистів: «Червона Рута», «Водограй», «Горянка», «Пісня буде поміж нас», «Два перстені», «Край, мій рідний край».

Хоча Назарій Яремчук і Василь Зінкевич - це два різні артисти з унікальними стилями у творчості, обидва вони відомі своєю виразною патріотичною спрямованістю в мистецтві. Обидва також активно використовують українську тематику та культурні мотиви у своїх творах, пропагуючи національну свідомість через мистецтво.

Творчість народних артистів відрізняється тематикою та підходом до мистецтва. Яремчук спеціалізується на виконанні народної та авторської пісні, відзначається емоційністю та витонченою вокальною технікою.

Зінкевич відомий як композитор, співак та автор пісень, його творчість відрізняється більш експериментальним підходом до звуків та текстів, а також інноваційним підходом до музичного мистецтва. Враховуючи спеціалізацію Зінкевича в училищі прикладного мистецтва варто виокремити його здібність до створення сценічних образів, пошиття костюмів та дизайну.

Виконані пісні в дуеті Яремчук-Зінкевич нині звучать краще і яскравіше у порівнянні з тими, які вони виконували окремо. І це завжди відчував композитор та наставник Левко Дутківський. Всі відчували приголомшливу силу Назарія та Василя на одній сцені. Проте розбіжність у поглядах

створювала певні неузгодиці, що зумовило розпад дуету. Композитор був незадоволений тим, що почало відбуватися і завжди був проти такого розпаду, адже їхньому дуєтові не було рівних у всьому Радянському Союзі.

Першим в 1975 році гурт покинув Зінкевич, та відразу йому знайшлося місце у новому ВІА. Левко Дутківський також змушений був попрощатися з колективом, якому присвятив десять років свого життя, і пішов працювати звукорежисером на телебачення. Саме в цей час для ВІА настала чорна полоса розвитку творчості.

З цього часу кожен з артистів пішов своїм шляхом, перегорнувши нову сторінку творчої діяльності у своєму житті та реалізуючи свої таланти в різних музичних гуртах.

З приходом Зінкевича у ВІА «Світязь» колектив набув значної популярності. Василь вже мав зв'язки з керівником Громцевим, познайомившись з ним ще в Чернівцях, бо виконував його популярні хіти «Скажи, скажи» на вірш Бабуха Василя і «Жовтий лист» на слова Івасюка. Завдяки Зінкевичу ансамбль вважався найкращим гуртом в Україні, тому що він ніколи не давав можливості розслабитися, був дуже наполегливим та відповідально ставився до всіх завдань.

В 1979 році філармонія запрошує Дутківського реставрувати «Смерічку». Він звільнює весь склад гурту, залишивши тільки двох солістів – Назарія Яремчука та нового соліста, композитора та виконавця Павла Дворського.

У репертуарі ВІА «Смерічка» у виконанні дуету Яремчук-Дворський звучали такі пісні, як «Стожари» (музика П. Дворського, слова В. Кудрявцева), «Нас багато по світу» (музика П. Дворського, слова Богдана Гури) «Дві мелодії» та «Біла криниця» (музика П. Дворського, слова В. Третяка), «Пісня серця» (музика П. Дворського, слова М. Бакая) «Смерекова хата» (музика П.Дворського, слова М.Бакая) та інші.

ВІА «Світязь» та ВІА «Смерічка» були двома різними українськими вокально-інструментальними ансамблями з частково різним складом та репертуаром. «Світязь» виконував переважно народну музику, в той час як «Смерічка» прославлялася більш різноманітним репертуаром, включаючи народні пісні, пісні власного виконання та різні жанри музики.

ВІА «Світязь» Волинської обласної філармонії разом із «Смерічкою» залишаться назавжди одними із найвідоміших українських естрадних колективів, що формували напрямок національної української пісні 1970–1980-х років.

2.4. Внесок Яремчука та Зінкевича у розвиток поп-музики в Україні

Ансамбль «Смерічка» як музичний колектив ще до появи «Червоної рути» та «Водораю» зробив вагомий творчий внесок у загальний розвиток української популярної музики, оскільки вже тоді був дуже популярним в Україні з напрочуд потужним репертуаром. Ансамбль став своєрідною лабораторією естрадної творчості та одним із лідерів сучасної популярної музики не лише в Україні, а й на теренах колишнього Союзу, взірцем для наслідування іншими молодими композиторами, співаками та музикантами.

Мабуть не існувало серед молоді та старших поколінь у всьому Радянському Союзі та за його межами, які не чули про цей неймовірний дует, ні про його музику та пісні наприкінці 1960-х – напочатку 1970-х років. Він потужно увірвався з популярними та відомими українськими естрадними піснями не лише на обласні, а й на республіканські концертні зали.

Відтоді минули десятиліття, нюанси тогочасного культурного життя почали забуватися, а часом і свідомо замовчуватися. Сучасна молодь нічого не знає про популярні гурти того часу. Для сучасних 15-20-річних, які не уявляють себе без сучасної електронної музики, народження перших музичних гуртів – це далека історія.

Самобутній музикант і композитор Левко Дутківський створив вокальний ансамбль «Смерічка», щоб підростаюче покоління знало, в яких

21

складних умовах створювався один із перших ансамблів в СРСР. Ансамбль використовував елементи поп і рок музики та українського фольклору, що створило нову музичну течію.

В Англії, у м. Ліверпуль народився «Бітлз», а в нас на Україні, в прикарпатському містечку Вишня народився свій «Бітлз» — популярна «Смерічка».

Якщо запитувати, хто з перших започаткував нову музичну еру в Україні та розвивав українську культурну і музичну спадщину при радянській владі – можна впевнено стверджувати що це саме Назарій Яремчук та Василь Зінкевич. Вагомий та значний внесок в українську естраду було вкладено їх зусиллями, працею та стараннями. Про це потрібно завжди пам'ятати та віддавати шану цим легендарним артистам. Пісні в їхньому виконанні розлітались не тільки по радянській Україні та союзи, а й по всьому світу. Назарій Назарович та Василь Іванович поєднали палку любов до рідної землі, патріотизм та сильний дух в боротьбі за незалежність України із своїми талантами подарованими Богом, прекрасним артистизмом та вмінням передавати найщиріші емоції через пісню.

Яремчук у віці 43 років залишив в спадок трьох своїх дітей, які продовжують його надбання та творчість і до сьогодні. Пісні-легенди лунають у виконанні його синів Дмитра та Назарія і найменшої доньки Марії, що народилась в другому шлюбі Яремчука. Відійшов у вічність 1995 року 30 червня, він помер через рак шлунку. Хворобу не вдалось зупини навіть після інтенсивного лікування в Канаді за кошти старшого брата Дмитра. Операція не змогла запобігти захворюванню, адже була проведена занадто пізно. Відчайдушний Назарій до кінця своїх днів співав для людей, не зважаючи на те що різко худнув та важкість стояти на ногах. Останній виступ артиста та вихід на сцену до глядачів відбувся в травні 1995 року на вечорі Ю. Рибчинського в Києві. Через місяць вже його не стало.

В неділю 2 липня вся Україна була прикута до Чернівців. Такого похорону місто, ще не бачило ніколи. Буковинці дуже любили свого Назарія, та не в змозі змиритися з такою втратою. З усіх куточків держави поз'їджались відомі виконавці, поети, композитори, друзі, колеги, щоб провести в останню путь легенду української естради. Тіло Назарія поховали на чернівецькому новому цвинтарі «Алея слави».

Яремчук і Зінкевич розійшлися назавжди. Незважаючи на деякі конфліктні ситуації в їхніх відносинах, Василь дуже поважав та любив Назарія. Ця втрата є болісною для Зінкевича, бо пішов із життя його брат по крові, по духу, з яким була одна спільна ідея-пропагандувати українську культуру попри натиски радянської влади та розвивати українське мистецтво.

Вшанування:

- Сини Дмитро та Назарій Яремчук (молодший) у 2003 році, заснували пісенний фестиваль «Родина» в честь пам'яті свого батька.

- Пісня «У райським саду (Яворина)» присвячена пам'яті Яремчуку, на слова Степана Галябарда, музика та виконання Степана Гіги.

- Встановлення меморіальних дошок на будинках, де проживав співак у Чернівцях, Чернівецькій обласній філармонії, Вижницькому палаці культури та інших місцях.

Назарію Назаровичу Яремчуку присвоїно такі нагороди:

1978 — Орден Дружби народів, Заслужений артист України;

1981 — «Братиславська ліра» переможець на міжнародному конкурсі естрадної пісні;

1982 — Лауреат Республіканської комсомольської премії імені Миколи Островського разом зі «Смерічкою»;

1985 — Дипломат Всесоюзного фестивалю молоді і студентів;

1987 — Народний артист України;

1995 — Почесний громадянин Чернівців;

1996 — Шевченківська премія за концертну діяльність 1973—1995 рр.

Василь Зінкевич проводив масу концертів та заходів пам'яті Яремчука. Назарій все бачить із небес, як Василь його по справжнього любить, ціннує та ніколи про нього не забуває. Зінкевич у віці 79 років проживає у Луцьку та з гордістю згадує ті прекрасні часи праці з Назарієм. Має двох синів Василя та Богдана які також долучаються до музичної сцени.

Самого Зінкевича нагороджено такими нагородами:

- Нагороджений орденом Миколи Чудотворця 1997 р;
- В серпні 1999 р. Нагороджений президентом, орденом «За заслуги» 2 ступеня та має звання «Золотий голос України»;
- 2001 року міським головою йому було присвоєно звання почесного громадянина Луцька;
- Нагороджений зіркою України (Орден №1) 24 травня 2002 року у Києві на відкритті «Алеї зірок».

Висновки

Отже, досліджуючи історичний контекст української естради у період 70-90-х років, можемо сказати, що Україна — це стійка та незламна нація. Українці завжди боролись та боряться за свою вільну та незалежну державу, за розвиток культури та мистецтва. Естрадна музика 1970-1980-х років активна модернізацією композиторської творчості, поширенням нових засобів музичної виразності. Цей період в історії розвитку української популярної музики відзначається потужними розширеннями пісенного діапазону, охоплюючи твори різних жанрів. Естрада — це ефективний інструмент для підтримки соціальної єдності.

Розглянувши вплив політичних подій на українську музичну сцену під владою СРСР, можна чітко стверджувати що Радянська влада весь час намагалась знищити українську культуру викарбовували з історії все те, що українці створювали віками на своїй власній квітучій землі. Знищували українських композиторів та виконавців які були проти радянської влади та боролись проти її режиму. Проте українські митці з яскраво вираженою національною свідомістю наполегливо шукали можливості та шляхи для пропаганди своєї культури.

В данній роботі було розглянуто роль Назарія Яремчука та Василя Зінкевича в розвитку української естради від 70-х до 90-х років та внесок кожного з них у формування сучасного українського музичного смаку. Ми зрозуміли та усвідомили, що саме Яремчук і Зінкевич одні з основоположників сучасної української пісні. Провели творчу та дослідну роботу яка пов'язана з проходженням етапів та

подоланням труднощів з якими зустрічались виконавці впродовж своєї зіркової кар'єри. Також проаналізували та згадали найпопулярніші пісні артистів як по окремоті так і спільні з ВІА «Смерічка», які на слуху були не тільки в Україні та СРСР, а у всьому світі.

Ознайомились з програмою концертів, конкурсами та фестивалями, які артисти організовували та брали участь. Ці дві видатні постаті є кумирами для великої кількості поціновувачів естрадної музики. Назарій Яремчук та Василь Зінкевич — це чудові приклади того, як творчість може надихати та впливати на людей. Їхні твори зберігаються як невичерпне джерело натхнення для наступних поколінь.

Зіркова кар'єра Яремчука Назарія Назаровича та Зінкевича Василя Івановича, вважається посправжньому великою та легендарною. Це дійсно яскравий та дуже важливий приклад в історії розвитку української естради 70-90 років.

Схожість

Джерела з Інтернету

143

1	http://www.5rik.ru/better/article-190493.php	38 джерел	0.79%
2	http://www.ivasyuk.org.ua/books.php?id=pisennyk-2000&lang=uk	12 джерел	0.54%
3	https://uk.wikipedia.org/wiki?curid=206167		0.54%
4	http://e-ranok.com.ua/product/vchimosya-spvati-zbrnik-psen-dlya-58-klasv.html	9 джерел	0.32%
5	https://uk.wikipedia.org/wiki?curid=109516	7 джерел	0.29%
6	https://uazmi.org/news/post/6233714919b1b2a16d43bd412e3c35ac	3 джерела	0.27%
7	https://www.nakkkim.edu.ua/images/Instytuty/instytut_mystectv/Kafedra_estradnogo_vykonavstva/%D0%9E%D0%99	7 джерел	0.18%
8	http://www.geum.ru/next/art-186094.leaf-2.php	30 джерел	0.16%
9	http://linksdir.biz/linkinfo_1735.html	29 джерел	0.16%
10	http://ternopillive.com.ua/u-dityah-mi-sebe-lishayem-sebe-prodovzhuyem-v-zhitti		0.14%
11	http://www.venu-journal.org/download/2020/1(38)/22-Buhaiko.pdf	6 джерел	0.14%